

Camilla Hauge Larsen
Den Sociale Retshjælp i Aarhus
Frederiks Allé 148
Postboks 5134
8000 Aarhus C

Beskæftigelsesministeren
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 01
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Kære Camilla Hauge Larsen

Tak for henvendelsen af 8. april 2011, hvor Den Sociale Retshjælp foreslår, at definitionen af "enlig forsørger" ændres i forbindelse med Udbetaling Danmarks overtagelse af administrationen af sociale ydelser som børnetilskud mv. til enlige forsørgere. I anfører, at reglerne for, hvornår man er enlig forsørger er forældede og bør ændres, så de præciseres og tydeliggøres i forhold til borgerne.

J.nr. 2011-0006013/
2011-0006969

Jeg er helt enig i, at socialt bedrageri er uacceptabelt og svækker sammenhængskraften i vores samfund. Sociale ydelser skal målrettes de borgere, der som reelt enlige forsørgere har behov for ydelserne.

Det er dog meget vanskeligt at opstille helt faste kriterier for vurderingen af, om en borger reelt er enlig forsørger eller ej, og faste kriterier kan få utilsigtede virkninger. Det vil eksempelvis være vanskeligt at opstille faste kriterier, der kan give rum til de mange forskellige samlivs- og bopælsformer, som findes i dag. Der vil desuden være betydelige muligheder for at kunne omgå sådanne faste regler - det gælder også de kriterier som foreslås af Den Sociale Retshjælp. To personer, der opretholder hver sin bolig, vil fx reelt kunne være samlevende. De kunne fx opholde sig i den enes bolig om sommeren og i den andens bolig om vinteren. Der kunne endda være tale om, at den ene bolig var et sommerhus og den anden en helårsbolig.

Jeg mener derfor, at der skal være plads til en konkret og individuel vurdering i hvert enkelt tilfælde, så ydelser fortsat kan målrettes til reelt enlige, og så vi ikke udelukker reelt enlige fra at få ydelser eller giver ydelser til personer, der ikke er reelt enlige.

Jeg skal desuden understrege, at kommunerne har en forpligtelse til at vejlede borgerne om regler og praksis for, om en person skal anses som enlig eller samlevende. Eksemplerne fra Ankestyrelsens praksis viser, at grænsen mellem enlig og samlevende ikke er så utvetydig som den nogle gange fremstilles. Som en del af aftalen om finansloven for 2011 blev det i øvrigt besluttet, at der skal udarbejdes informationsmateriale til pensionister om kriterierne for at være reelt enlig.

Endelig kan jeg oplyse, at Pensionsstyrelsen i øjeblikket arbejder med et forslag til en model for, hvordan det fremtidige samarbejde mellem Udbetaling Danmark og kommunerne skal fungere. Modellen indebærer blandt andet, at Udbetaling Danmark får ansvaret for indsatsen mod socialt bedrageri på alle de sagsområder, hvor Udbetaling Danmark er den kompetente myndighed. Modellen skal naturligvis tage

højde for, hvordan kommunernes kompetencer, herunder lokalkendskab, bedst muligt kan bringes til anvendelse i de afgørelser, som Udbetaling Danmark skal træffe.

Det er min opfattelse, at vi med de ovennævnte initiativer får bedre mulighed for at sikre borgernes retssikkerhed, herunder med mere klar og ensartet praksis på området.

På denne baggrund mener jeg ikke, at der er grundlag for at tage initiativ til at ændre reglerne, som foreslået af Den Sociale Rets Hjælp.

Venlig hilsen

Inger Støjberg